

Kristijan Muck

Apokrifi in apologije

SIJAJ

v osončju niča bela struna
morje škrta
vrela luna
črna larfa
žrelo gleda
sinja črta
divji znak
drevena harfa
ogenj jezik gre skoz zrak

SYLLABE / le Bdenje

v lobanji božji
niti črne zvezde
ničesar kot
granatni drob
zvok prebodenih oči

neskončni pok
 neki zlog
 ki ni in je
 utrip
 le bdenje
 izza beli šip
 neba bobnenje
 gluho
 vojevanje zim
 s plameni iz semen
 premen kosti
 dna večnosti
 neki in

*Strahotne so sile v vesolju,
 iz nešteti trpljenj,
 ko se duša razrašča v stržen ...*
 Apol. XIX/8/III

neki kje je
 ne kje
 je nekje
 v tem kar je to
 in kar je izza besed
 razloka
 ki se s časom zgodi
 oče ki bil je tu
 sled
 odtis luči od tam
 ki sije iz oči
 in se dotakne srca snovi
 da kot nekoč
 stopa v bivanje
 v vse kar je
 skoz svoj obraz
 s prizori nedoumljivimi
 za jaz

*Kajti iz dvojih oči zre,
obraz, v to, kar je čas,
prelom srca in grom ...*

Apol. XIX/9/II

neki kdaj je
ne kdaj
je nekđaj
v vsem
kar bilo je in bo
zlitje
ki se v časih zgodi
mati ki tu je
opna
jezika čutenje
govor stvari
skorja svetlobe
za pojav ki ga ni
od nekoč
zobje hrepenenj
po njem ki je
a kot sen
zven snovi